

Выходитъ во Львовѣ ще Годъ, Четверга и Суботы
кромъ русскихъ сіятъ, въ сіятъ коп. Литер. додатокъ
"Бібліотека історична", виходить по 2 печат ар-
кушъ кожного 15-го и поспішного для кожного місяця.
Редакція "Адміністрація" поль. Ч. 44 Галицка.
Рукописи віртаються лише на попереднє застереження
зглошенія приймаються по цінѣ 6 кр. бѣтъ одного
троянія печаткою, въ рубр. "Надбслане" по 20 кр. а. в.
Рукописи несплатній вільний бѣтъ поста.
предплату и ксерокси приймають: У Львовѣ Адмі-
ністрація "Дѣла", Відін Насенштейн & Vogler, Wall-
ischgasse 10; M. Dukes, Kleinegasse 18; G. L. Danke &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Moze; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфурті М. Насенштейн & Vo-
glar, E. L. Danke & Co. Въ Парижі Agence Наува. Въ Рое-
ти Редакція "Кіевскій Старій" въ Кіевѣ, поштові
уряди и "Газета Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Держ-
басовська ул., д. Раллі 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою
предплаты и залегостей.

На дорогу д-ру Зыбликовичеви.

Маршалокъ краевый, д-ръ Зыбликович
рѣшучо вже уступає. Причины того уступленія
пояснили мы достаточно въ попередніхъ чи-
сахъ "Дѣла"; они показались въ бѣльшій
часті личной натуры. Нынѣ годится сказать
дѣ-що про д-ра Зыбликовича яко колькальг-
ного маршалка краю.

Д-ръ Зыбликовичу годѣ не признаніи ду-
ха ініціативи, которымъ попередники его мо-
гли величавись хиба лише въ малѣй мѣрѣ.
Ініціативу тую розвинувъ бѣтъ головно въ
трехъ напрамахъ, а то на полі поднесенія про-
мыслу краевого, контролѣ господарки автоном-
ичної и школицтва.

Витаючи ново-выбранныхъ членовъ Сойму
краевого въ 1883 р. высказавъ д-ръ Зыблико-
вич явно и ясно, что ему иде именно о вы-
твореніе сильного и здорового организму, а до
тої цѣлі думавъ бѣтъ дѣйти черезъ поднесеніе
духоваго и матеріального стану краю. Въ у-
ставѣ другихъ маршалківъ програма така,
котрой розумна, лишалась звичайно простою
фразою подъ титуломъ "organiczna rasa". Д-ръ
Зыбликович старався єи однакожъ по силамъ
реализувати. Нотуюмо лише, що за єго мар-
шалкованія бѣтъ колькохъ лѣтъ въ буджетѣ
краевомъ стрѣчали мы заедно якъ значій-
шу суму, прелиміновану на розбудженіе и
поддерданіе промыслу краевого, и що дѣ-
стно въ послѣдніхъ лѣтахъ въ рѣдкихъ
сторонахъ нашого краю повсталі промысло-
вій школы и варгати. А и поодиноки спо-
собиційши промысловці єодержували въ фон-
довѣ краевихъ позичкѣ безпроцентові на роз-
ширюваніе своїхъ варгатовъ. Будженье про-
мыслу краевого лежало вправдѣ въ душѣ ча-
су послаѣдніхъ лѣтъ, але треба признати, що
д-ръ Зыбликович азовумівъ тую потребу ча-
су и по можности прійшовъ її въ помочь
фондами краевими. Пригадаємо, що въ той
цѣлі д-ръ Зыбликович предпринявъ колька
водорожей по краю, щобъ лично розслѣдити
условія и потребы промыслу краевого. Подо-
рожка тѣ не лишались безъ позитивныхъ ре-
зультатовъ, и остаточно треба признати, що
уступившій маршалокъ переведавъ въ дѣло
своє правило: краевый грбъ оберти въ
можности на цѣлі продуктивній. На
саму рече, що результати въ той
напрямѣ доси не суть такъ дуже свѣтлі, мож-
на отповѣсти, що головнійша часть сеї
трудної задачи спочиває таки на самій су-
спільноти. Але грубій леди передомила іни-
ціатива маршалка.

И контролю господарки краевої, рѣчи
давнішими часами мало практикованої, не
спускавъ д-ръ Зыбликович въ ока. Онъ, на
само посвідченіи, видала всі потрібніе для розслѣдженія
каждої жалоби на неправильності и несо-
вѣтствість въ господаркахъ поїїтовихъ и гро-
мадскихъ, и єму справдѣ удалось викрити
богато непорядківъ та мальверзацій, котрі
довгі часы оставали и були-бы дальше роско-
шували себѣ въ темрявѣ ночи. За єго ініціа-
тивою Соймъ минувшого року ухвалою улек-
шили Выдѣлови краевому контролю надъ го-
сподаркою грбми громадскими.

Що до школицтва, д-ръ Зыбликович
предержувавъ правила, що користнійше по-
єдати бѣльшій школѣ народнихъ, хотї-бы
и т. в. днівокъ, яко менше, а въорганизова-
ти єсли всіхъ вимогъ педагогіи и ді-
актика. Свою думку въ тоймъ зглѣдѣ виска-
ти бѣтъ отверто въ Соймѣ, але не устоявши
самою супротивъ тыхъ, котрими грамотный
селави не на руку, отъ хоч-бы и нашимъ
подолякамъ". Бго заслугою єестъ такожъ и
на представленьї намѣстника п. Залеского пред-

ДѢЛО

зробленій початокъ до управильненія адми-
ністрації школиць фондомъ окружныхъ. Ад-
міністрацію же іхъ переняти въ руки Вы-
дѣлу краевого, єму не удалоси.

Для справы рускої бувъ д-ръ Зыблико-
вичъ, яко маршалокъ, зовсімъ пасивный.
Gente Ruthenus, natione Polonus — сего досить.
Русиномъ не бувъ нѣколи, хочь вийшовъ въ
рускої роду. Выхованье а вдається и интересы
велїли бути єму Полякомъ. Панамъ польскимъ
все ішовъ на руку — и якимъ мечемъ вою-
вавъ, бѣтъ такого и вйтшовъ въ уряду мар-
шалка. Характеристична була єго інавгура-
ція при открытию Сойму въ 1883 р.
Онъ тѣшився виборомъ шляхти польської въ
меншихъ посѣлостяхъ на Руси и твердивъ,
мовъ-то селяне въ загалѣ, отже и рускі, въ до-
вѣрії выбрали шляхтичвъ польськихъ, мовъ-
то chłopok згорнувся добровольно підъ покровъ
"hierarchii społeczeństwa" (терминъ д-ра Зыблико-
вича). Зъ того становища дивлячись, живъ
уступившій маршалокъ въ оптимистичномъ пе-
ресвѣдченю, що якъ-бы такъ дальше йшло, то
може бѣтъ и можна вирѣвнати провалъ сусід-
нього. Натогоды надївався бѣтъ и приспати спра-
ву руску, яко не національну, а лише су-
спільну.

Нетерпомости для руского языка не хо-
чено уступившому маршалкови импутувати,
але несимпатію до нашого языка можемо смѣ-
ло єму вимѣнити. Огryзываючи и закрываючи
сесію Сойму краевого, забувавъ д-ръ Зыблико-
вичъ правильно на рускій языке, хотя пос.
Романчуку пригадавъ єму то recessum omissio-
nіs. При створеню Банку краевого "забутого"
на фирмѣ руску. При открытию школъ про-
мысловихъ и рѣльничихъ на Руси не пытано,
що префѣнія треба бодай про людеке око у-
важити виїкъ рускій. По той причинѣ га-
лядка Русь не могла симпатизувати съ д-ромъ
Зыбликовичемъ. А слова, выречений нимъ при
закриваню послѣдній сесії соймової, на ко-
трой ухвалено лише лахи въ внесеніи пос.
Романчуку що до руского языка въ школахъ на-
роднихъ и середніхъ, — слова, мовъ-то "исто-
рія запиште ту ухвалу соймову на вѣчну па-
мять" — та слова мусѣли мы вяти ако енун-
цію обчислену на обаламученіе круговъ не-
свѣдомыхъ рѣчи. Выдѣлы поїїтовій, на ко-
трой Зыбликовичъ яко маршалокъ мавъ
повне вліяніе, ставали заедно до акції вибор-
очої противъ Русиновъ, а въ урядованію сво-
їмъ поминали або негували языкъ рускій.
Д-ръ Зыбликовичъ не ванѣссся на становище
справедливості національної и по той причинѣ
Русь галицка — хочь не отмовляє єму
тыхъ заслугъ, які фактично єму належить
признати — не має підстави за нимъ жа-
лувати.

Новий маршалокъ краевий

ще не іменованій, але вже рѣчъ певна,
що буде якъ найскоріше іменованій — и то
найамовѣрнѣйше гр. Янъ Тарновскій въ
Дикові.

"П. намѣстникъ повернувшись въ Вѣдни —
какже Kujter Lw., — "въ найлучшомъ гу-
морѣ", повѣдомивъ краї комуникатомъ въ у-
рядовій газетѣ, що гр. Таффе въ отповѣдь на

телеграфичній просьбѣ 59 Радъ поїїтовихъ
и президентомъ мѣстъ Львова и Кракова, що
Е. Вел. цѣсарь не призначивъ димісію д-ра Зы-
бликовича але що дано маршалкови отпусту-

ку на часъ недуги — заявивъ рекріптомъ въ
13 л. падолиста с. р., що бѣтъ въ огляду на
автономичній становище маршалка не може
входить въ квестію дана отпустка д-ру Зы-
бликовичу и що въ загалѣ правительство не
може противитись димісію, о котрому самъ д-ръ
Зыбликовичъ просивъ и становомъ свого вадро-
вля умотивувавъ." Тымъ чиномъ димісію
д-ра Зыбликовича принято, а рада міністрівъ

ложила цѣсареви до іменованія гр. Яна Тар-
новскаго, о котрого кандидатурѣ нѣхто навѣтъ
не догадувався.

Іменованье гр. Тарновскаго маршалкомъ
уважаютъ всі не-станьчиковскій дневники поль-
скій противнимъ интересамъ краю. "Kurjer Lwowski" пише: "Коли іменованье гр. Тар-
новскаго наступить, то партія краковськихъ
реакціонерѣвъ, що натручаються коронѣ, побѣ-
дила и относини краю забагнить що бѣльшо,
якъ теперъ забагненій." — "Gazeta Narodowa" пише:
"Часопись краковської партії при-
паде небавомъ трудна задача — вичислювати
заслуги горожанські, труды въ житю пуб-
личнімъ и политичній погляди, котрій гр.
Яна Тарновскаго учинили гдѣнімъ першого
достоинства въ краю. Цѣлій край не богато
знає про нихъ, въ Соймѣ краевомъ бачить
єго ажъ бѣтъ р. 1876 и то яко посла зовсімъ
писивного, що въ нѣчѣмъ не бравъ ініціа-
тивы, — а коли знає єго яко доброго и єщад-
ного господара, то таку добру прикмету має
богато обывателївъ, але они не мають пре-
тенсії керувати автономичними справами
краю. Коли правительство хотѣло викликати
ще бѣльшій холодъ до себе въ нашихъ кру-
гахъ політичніхъ, то впновѣ довершило того,
улягаючи партію непопулярної въ краю и по-
казуючи, що легковажить цѣлій автономич-
ний напрямъ політики." — "Dziennik Polski" пише:
"Не потребуємо навѣтъ підносити, що
кромѣ кольканациї членовъ партії краков-
скої, котрій любить все и всюди промовляти
въ імені краю, іменованье то нѣкого не вдо-
волить. Гр. Тарновскій не отзначається анѣ ви-
датными здѣбностями, анѣ знаньемъ краївъ
относинъ, конечно потрібнимъ до занимання
уряду маршалка, — а все то, якъ и політичній
погляди ново-іменованого маршалка промовля-
ють радше противъ него. Тоже бѣтъ сумніву,
въ хвили, коли країві треба сильного, енер-
гичного, єсъ справами краю знаменно обві-
нного керманица Выдѣлу краевого, іменованье
гр. Тарновскаго, обчислене лише на вдоволеніе
одної котрії, мусить кождый уважати даже
некористнимъ для краю."

Тыхъ голосієвъ печати занадто досить,
що бы відната личність гр. Яна Тарновскаго
и "симпатію" єго кандидатури. Певно, що єко-
номія за часівъ автономії краївъ въ земські
власти відніла виборами въ році 1873 на 78 міл.,
въ р. 1874 на 84 міл., въ р. 1875 на 70 міл.,
въ 1876 такъ само, въ р. 1877 на 31 міл., въ
1878 на 30 міліоновъ. Примусовихъ продажъ
въ р. 1879 було 9090 на суму 38 міліоновъ зв.р.
Відатокъ отратилъ на тихъ продажахъ 52.2%
своєї віртельності. — Въ Базарі въ одній році
1880 продано примусово 3739 поїїдостей на
30.059 гектарівъ. Вартість земель въ Базарі
знижилась до 50%. Дробний власникъ земель,
обов'язаний бѣльшо якъ на половину свого майна,
стався майже жебракомъ. — Въ Прусахъ ви-
сота дзвгівъ обтяжаючихъ власність земські въ
безпекахъ с. с. бѣтъ 1871 до 1879 р. зросло до 938
міліоновъ зв.р., а зъ тони суми 412 міліоновъ при-
падає на бѣльшу поїїдость. Дробна поїїдость бу-
ла обтяжена дзвгівъ въ році 1873 на 78 міл.,
въ р. 1874 на 84 міл., въ р. 1875 на 70 міл.,
въ 1876 такъ само, въ р. 1877 на 31 міл., въ
1878 на 30 міліоновъ. Примусовихъ продажъ
въ р. 1879 було 9090 на суму 38 міліоновъ зв.р.
Відатокъ отратилъ на тихъ продажахъ 52.2%
своєї віртельності. — Въ Базарі въ одній році
1880 продано примусово 3739 поїїдостей на
30.059 гектарівъ. Вартість земель въ Базарі
знижилась до 50%. Дробний власникъ земель,
обов'язаний бѣльшо якъ на половину свого майна,
стався майже жебракомъ. — Въ Прусахъ ви-
сота дзвгівъ обтяжаючихъ власність земські въ
безпекахъ с. с. бѣтъ 1871 до 1879 р. зросло до 938
міліоновъ зв.р., а зъ тони суми 412 міліоновъ при-
падає на бѣльшу поїїдость. Дробна поїїдость бу-
ла обтяжена дзвгівъ въ році 1873 на 78 міл.,
въ р. 1874 на 84 міл., въ р. 1875 на 70 міл.,
въ 1876 такъ само, въ р. 1877 на 31 міл., въ
1878 на 30 міліоновъ. Примусовихъ продажъ
въ р. 1879 було 9090 на суму 38 міліоновъ зв.р.
Відатокъ отратилъ на тихъ продажахъ 52.2%
своєї віртельності. — Въ Базарі въ одній році
1880 продано примусово 3739 поїїдостей на
30.059 гектарівъ. Вартість земель въ Базарі
знижилась до 50%. Дробний власникъ земель,
обов'язаний бѣльшо якъ на половину свого майна,
стався майже жебракомъ. — Въ Прусахъ ви-
сота дзвгівъ обтяжаючихъ власність земські въ
безпекахъ с. с. бѣтъ 1871 до 1879 р. зросло до 938
міліоновъ зв.р., а зъ тони суми 412 міліоновъ при-
падає на бѣльшу поїїдость. Дробна поїїдость бу-
ла обтяжена дзвгівъ въ році 1873 на 78 міл.,
въ р. 1874 на 84 міл., въ р. 1875 на 70 міл.,
въ 1876 такъ само, въ р. 1877 на 31 міл., въ
1878 на 30 міліоновъ. Примусовихъ продажъ
въ р. 1879 було 9090 на суму 38 міліоновъ зв.р.
Відатокъ отратилъ на тихъ продажахъ 52.2%
своєї віртельності. — Въ Базарі въ одній році
1880 продано примусово 3739 поїїдостей на
30.059 гектарівъ. Вартість земель въ Баз

сто страшными суть фискальными реформами въ А́нглии, и Ирландией не малы причины погладить земельную окову на свою горду наше. Всё же пособствовало земельной власти въ Англии пропасти въ дѣла; арендарѣ уживаются до роботы пролетариату, что живе тѣ для на дѣла, и самъ они близкій крайней руинамъ.

Глядаючи за причинами того погубленія въ своихъ наслѣдникахъ обложки земель, — прошу. Шмидтеръ находить въ насампередѣ въ дѣлахъ спекуляціи и измѣненной подѣльности дробныхъ парцелъ, а дальше въ конкуренціи збожья американского въ части въ Россійскаго на торгахъ заходной и серединѣ Европы.

Легкость продажи и избыванія добрыхъ побудила спекулянтѣвъ користати въ легкихъ заробкѣ при разбоянѣ въ цѣнѣ земель, коли то до яко-государства чабу цѣна земель постѣдно подносятся, — а что горшѣ, вести на велику сколько рабунковъ господарки, чтобы сейчасъ вытянуть яко наибольше въ земельномъ зыку, безъ пѣнного вкладу на тревале улучшеніе земель. Лѣзы выру-бали, зрубы подѣлено на малы парцелы и яко наискорѣе разородано дробными властителямиъ, закомимъ на землю, и не посѣджающимъ отцовъ-дѣлыхъ капиталовъ. Добра стратили, на варости цѣна земель поднеслася, а зыки потонули въ кишениахъ спекулянтѣвъ. — Чистый доходъ змен-шился въ мѣру яко зрастала цѣна земель. Въ Мекленбургѣ и. пр. въ часѣ отъ 1870 до 1878 р. цѣна земель пересѣчно зросла въ 0.260 на 2.074, т. е. бѣль раза, а цѣна жата въ 0.918 лише до 1.202, т. е. лише три разы, — отже доходъность въ управы жата даже зменшилась. При такихъ условіяхъ не могло быть мозы о якихъ небудь улучшенияхъ, о рациональнейшемъ способѣ господарки. Въ многихъ выпадкахъ дробный вла-ститель оглѣдомъ хангалася рабунковой господарки, чтобы только на мѣнѣ прибрати себѣ яко доходъ. Случай смерти въ родинѣ, вымѣнованье кого-то въ родинѣ, школы элементарнѣ и т. п. була о-статтнѣ ударомъ и сокрушеніе отставало исчез-нуло.

До той хроничной хоробы рѣльничаго стану въ серединѣ Европы долучилась ще наша — збожевъ криза, спроваджена головно конкуренцію россійскаго и американскаго збожья на торгахъ заходной и серединѣ Европы. На плодородной Українѣ пшеница родится безъ павозу. Въ мѣру того, яко розширюючись ужинаніе силы пары до потребы рѣльничества, открывавшее для той галузи продукцію що-разъ ширше поле, а при каждомъ заглубленію орки на богатомъ черноземѣ выда-токъ збожья що-разъ больше. Жата въ Россіи вывезено въ 1870 р. 3.31 мил. сотниаровъ метр., а въ 1878 р. вывезено его вже 10.79 мил., та-ко-жъ и вывозъ пшеницы зросъ въ тѣмъ часѣ въ 12.19 мил. на 16.13 мил. сотниаровъ метр. Але-далеко грознѣйшо котъ въ тѣмъ дѣлѣ Америка. Въ Сполученныхъ Державахъ и въ Канадѣ въ остаттнѣхъ 10 лѣтахъ продукція збожья зросла страшно, а ледни десяту часть грунтовъ взято подъ управу. Въ Сполуч. Державахъ просторы заняты подъ управу пшеницы зросла отъ р. 1871 до 1880 въ 20 на 30 мил. акровъ, а вывозъ пшеницы, що въ р. 1850 выносивъ лише 217.000 сотниаровъ метр., зросъ въ р. 1880 вже на 41.780.000 сотниаровъ и. Управа дѣвичихъ грунтовъ, продаванихъ правительствомъ и товари-ствами земельныхъ дорогъ, приноситъ 20—25% чистаго доходу. Грунты яко-сли не видятъ павозу, а мимо того въ 20 лѣтахъ выдатокъ зерна не зменшился. Верхня грунтовъ рѣвна, чиста, способна до управы машинами, а родюча вертова груба на 1 до 20 отбѣль. — Товариства машинистовъ и спекулянтѣвъ управ-ляютъ машинами просторы на 10.000 а на землю 75.000 акровъ. Ламы пшеница буваютъ 6 мил. дюнг. а 4 мил. широка. Збоже заразъ по живѣ молотить на поле и просто везутъ на стачю земельницъ або до порту. На стачахъ земельницъ суть величезнѣ шинхѣль съ механическими сле-ваторами. Диковать механическими приладами ко-рабель паровыи можна тамъ въ однѣмъ днѣ на-ладувать 33.500 гектолитровъ збожья; въ Европѣ на выкладуванье того збожья треба 10—12 днѣвъ. Для провозу збожья сего року ноглублено каналы американской и побудовано сталью пароходы, що-перевозъ збожья до Европы бути яко на-дешевѣйшій. Черезъ то квартеръ американской пшеницы можна въ Ливерпуль продати по 29—31 шиллинговъ (въ тогъ половинѣ иди на кошты пе-ревозу) а хлѣборобъ англійскій мусить за той-же квартеръ пшеницы взяти бодай 45—49 ши-линговъ, що-бы выйти на свое.

Такожъ въ годови худобы робитъ Америка велику конкуренцію Европѣ. Вывозъ збожья изъ Сполуч. Державъ выносивъ въ 1875 р. 50.000, а въ 1880 р. вже 182.700 штукъ, кроме мяса (въ

1876 р. 151.636 сотн. метр.). Въ р. 1878 спро-ваджено до Ніемеччини 112 мил. фунтовъ амери-канскога пшеницы, а Великія Британія выкупову-що року у Союз. Державъ пшеницы за 10 мил. фунтовъ штерлинговъ. Масла и сырьа вызываютъ Америка такожъ множествомъ; сюда Ніемеччина беретъ Америка що року 3 мил. фунтовъ масла и 50.000 фунтовъ сырьа. За-для конкуренціи Аме-рики рѣльничество въ Англіи загрожаетъ цѣлкови-тимъ упадкомъ. Просторы подъ управу пшени-ци зменшилась отъ р. 1870 до 1880 на 16.3%, варѣсть земель о 33.3%, а чинѣ аренды о 30—50%. Богато земль лежитъ облагомъ. И хочъ рогаты худобы та овецъ зменшились. Аме-риканська конкуренція пошкодила и Ніемеччину та Австрію въ торговли продуктами рѣльничеста. Давнѣше въ Ніемеччинѣ въ Австріи вывозено богаты худобы до Англіи, теперь ледни потонули того вывозитъ, а вывозъ муки зменшился ще болѣе. Конкуренція съ Америкою выдержати годъ...

Переглядъ часописей.

(П. Романчука збирає ложъ „Нов. Проломъ“. — За дописи до „Країи“ о житіяхъ галицькихъ.)

„Нов. Проломъ“ умѣстивъ въ вчерашній числѣ тако писмо п. Романчука:

„Въ чч. 381 и 382 „Нов. Проломъ“ въ 25/10 (6/11) и 29/10 (10/11) с. р. въ статтяхъ „Наша неопытность“ и „Дефравдація Подляшец-кого“, мѣжъ линіями замѣтами менчого значенія о бувшомъ рускомъ комітетѣ для помаганія довжин-камъ русійськаго банку, сказано: 1) що комітетъ той не сходився на засѣданія и по основанию своимъ 12 цвѣтня 1884 збішився ажъ 20 червня 1885; 2) що члены комітету не були визви-нанія на засѣданія а именно що п. Марковъ бути за-прошеній лишь на перше засѣданіе; 3) що въ комітетѣ не було ініакої контролі; 4) що комітетъ бувъ розвізаний предсѣдателемъ безъ засѣданія, и 5) що комітетъ бувъ розвізаний безъ переведенія контролі.

Въ интересѣ бувшого комітету прошу о умѣщеннѣ сего спростованія:

До 1). Згаданий комітетъ въ самому 1884 сходився не одинъ разъ, а четыри разы на повні засѣданія и оголосивъ газетами кромѣ першого „Увѣдомленія для довжин-кѣв русійськаго банку“ въ 12 цвѣтня ще два така увѣдомленія въ маю и червня того-жъ року, ухвалений на засѣданіяхъ комітету.

До 2). На кожде засѣданії були визви-нанія въ члены комітету. Стѣдчать о томъ власно-ручий подпись членовъ на письменныхъ запро-шеніяхъ (въ котрьихъ ділкъ єть познѣшихъ ча-сово слуханію у мене перехованію) можна вимі-ніть підпись самого п. редактора Мар-кова.

До 3). Контроль переводилася двояко: вы-ръкова (Stichprobew.), а въ 1885 р. перевела въ цѣлості докладну контролю установлена на то на засѣданію въ 20 червня 1885 контролна ко-місія.

До 4). Комітетъ бувъ розвізаний не са-мымъ предсѣдателемъ безъ засѣданія, а двома од-ноголосными рѣшеніями цѣлого комітету въ 20 червня 1885 (коли заразомъ рѣшено оголосити розвізаніе ажъ по переведенію головної контролі) и въ 31 марта 1886 (коли вислушано спрапозданія комісії контролі).

До 5). Остаточне розвізань комітету на-ступило отже не безъ переведенія контролі, а по переведенію контролі згаданою комісією и на подставѣ внесенія той комісії.

Що до результату контролю, то контроля вырыкова не вказала інікія яко-ся маляр-верзаци, а лише показалося колкъ разовъ, що от-повѣді довжникамъ и отоміка анижокъ та доку-ментами звалими у Подляшецкого на-звѣть и дон-шій часъ, хотій справи цѣлкомъ належного були залагоджені. Подляшецкій оправдовувавъ то вели-кимъ множествомъ роботы и довгою недугою. И поспѣдна головна контроля не вказала спорон-вѣренія, только що єн не можна было довершити о столько, що єзела одна книжка д-ра Добринь-скаго єь запо-мокъ и поквитованіями Подляшецкого та ще и єль певною сумою грошей єнь вини писарі отъ д-ра Добриньскаго. Комі-тетъ въ свою послѣднію оголосію въ 2 цвѣтня 1886 возвавъ вираздѣ довжниковъ, що въ разѣ потреби удавалися до п. Нагірного, од-накожъ черезъ пять мѣсяцівъ інѣхто не зголосивъ. Такожъ очевидно не можна було прозирати докладно тыхъ грошей, котрій, яко познѣшіе по-казалося, ділкъ довжниками присягали або переда-вали прямо Подляшецкому.

Юл. Романчука.“

Ізъ спростованія п. Романчука зможуть ско-бій читателі „Нов. Проломъ“ утворити іншото, яко то въ яко-му информаціи въ загальній чинѣ комітетъ іхъ п. Марковъ. Цілу справу комітету пред-ставляють въ початку до юніції тенденції дожно. А вже того яко-го належить поздратувати п. Маркову, то таї цивільною отвагою, що яко-му написати про себе, що бѣль не бути визви-нанія на засѣданії комітету. Щастль, що п. Романчука має назичній листъ въ рукахъ, яко-му вінъ ві-сноручий підписъ п. Маркова, — отже вже до-казано. А що п. Марковъ, на щѣтъ засѣданія, яко-отбулися, вінъ, яко-са-же признає, толькъ на однѣмъ першому, на прочихъ же пять не зголосивъ якоти, то такожъ дуже красно сказати о его почутку облизку, яко-же принять на себе яко-членъ комітету!

Поміжною спростованію п. Романчука, п. Марковъ не заперечує хоча-бы однай точки спро-стованія. Що дефравдацію Подляшецкого бѣла саро-пер бруди „Заведенія“, тому нема що дивуватися. Редакторы органівъ революціоннихъ мають свого рода понимань рѣчей и свого рода мораль...

„Днієнник Польській“ — пише п. І. Рогашъ изъ „Краї-у“ — зачай збирати складки на памят-никъ для Яна Ліма, а хотій они пішнуть дуже скоро, то все-же прибираються доси около 300 гульденівъ. Можна жертвуючи бачимо найбіль-ше отражаній скарбовихъ и дробни интели-гентію, жидовъ же зовсімъ нема. Зъ-отки той евгувізмъ отражи скарбони для чоловіка талан-ту, котрій въ єи интересѣ нѣкіи слова не напи-санів? Імовірно въ того, що пок. Янъ Лімъ бувъ симпомъ комисара спряжі скарбовихъ, отже цѣла інституція хотіла-бы почтити въ імъ свою склон-ну. Що-до жидовъ, то таї може ще вагде по-оказали въ такій яко-красивий способѣ своєї не-виданії, яко-именно тутъ. Лімъ бувъ ихъ безко-ристнимъ и такимъ горічимъ оборонцемъ, що рѣвного ему нема назѣть въ редакції „Neue Gr. Presse“. Коли разбѣль зайдла де сварка може жидомъ а христіаниномъ, бѣль все признававъ ра-цію жидови, виходачи въ тога погляду, що жидъ, яко угнетеній, потребує великої опіки. Словомъ, на цѣлой області земель польськихъ певно не було чоловіка ідучого такъ далеко въ утуп-ствахъ для жидовъ, яко- Лімъ. А мимо того, коли хорувавъ, інікій жидъ не спытався про него; коли умеръ, інікій жидъ не побішовъ потѣшити его родину; а теперъ, коли почитателі его талан-ту збираюти складки на памятникъ, інікій жидъ не давъ гроша. Глядачи на тую ровнодушність, пригадую собі коротку розмову, яку въ маю въ 1877 подчасъ вохідної вояни єть однѣмъ вид-нѣйшимъ жидомъ львовокимъ. Онь прішовъ до мене, яко-до чоловіка, о котрому допускаю, що мусить знати про розні справи закулисій, и запытавъ мене въ по-вѣт-голоса, чи Поліки гада-ють зробити революцію! — Противъ кого? — Якъ то противъ кого? Противъ Россії. — А за що? — За то, що Россія не є добра, бо жидамъ не позволяетъ вихода мешката. — Коли для васъ не добра, то робить ви революцію! — Ми? зъ-отки мы? То не наша рѣчъ. Поліки уміють ін-шіє власні виходи, виходачи въ тога погляду, що жидъ, яко-угнетеній, потребує великої опіки. Словомъ, на цѣлой області земель польськихъ певно не було чоловіка ідучого такъ далеко въ утуп-ствахъ для жидовъ, яко- Лімъ. А мимо того, коли хорувавъ, інікій жидъ не спытався про него; коли умеръ, інікій жидъ не побішовъ потѣшити его родину; а теперъ, коли почитателі его талан-ту збираюти складки на памятникъ, інікій жидъ не давъ гроша. Глядачи на тую ровнодушність, пригадую собі коротку розмову, яку въ маю въ 1877 подчасъ вохідної вояни єть однѣмъ вид-нѣйшимъ жидомъ львовокимъ. Онь прішовъ до мене, яко-до чоловіка, о котрому допускаю, що мусить знати про розні справи закулисій, и запытавъ мене въ по-вѣт-голоса, чи Поліки гада-ють зробити революцію! — Противъ кого? — Якъ то противъ кого? Противъ Россії. — А за що? — За то, що Россія не є добра, бо жидамъ не позволяетъ вихода мешката. — Коли для васъ не добра, то робить ви революцію! — Ми? зъ-отки мы? То не наша рѣчъ. Поліки уміють ін-шіє власні виходи, виходачи въ тога погляду, що жидъ, яко-угнетеній, потребує великої опіки. Словомъ, на цѣлой області земель польськихъ певно не було чоловіка ідучого такъ далеко въ утуп-ствахъ для жидовъ, яко- Лімъ. А мимо того, коли хорувавъ, інікій жидъ не спытався про него; коли умеръ, інікій жидъ не побішовъ потѣшити его родину; а теперъ, коли почитателі его талан-ту збираюти складки на памятникъ, інікій жидъ не давъ гроша. Глядачи на тую ровнодушність, пригадую собі коротку розмову, яку въ маю въ 1877 подчасъ вохідної вояни єть однѣмъ вид-нѣйшимъ жидомъ львовокимъ. Онь прішовъ до мене, яко-до чоловіка, о котрому допускаю, що мусить знати про розні справи закулисій, и запытавъ мене въ по-вѣт-голоса, чи Поліки гада-ють зробити революцію! — Противъ кого? — Якъ то противъ кого? Противъ Россії. — А за що? — За то, що Россія не є добра, бо жидамъ не позволяетъ вихода мешката. — Коли для васъ не добра, то робить ви революцію! — Ми? зъ-отки мы? То не наша рѣчъ. Поліки уміють ін-шіє власні виходи, виходачи въ тога погляду, що жидъ, яко-угнетеній, потребує великої опіки. Словомъ, на цѣлой області земель польськихъ певно не було чоловіка ідучого такъ далеко въ утуп-ствахъ для жидовъ, яко- Лімъ. А мимо того, коли хорувавъ, інікій жидъ не спытався про него; коли умеръ, інікій жидъ не побішовъ потѣшити его родину; а теперъ, коли почитателі его талан-ту збираюти складки на памятникъ, інікій жидъ не давъ гроша. Глядачи на тую ровнодушність, пригадую собі коротку розмову, яку въ маю въ 1877 подчасъ вохідної вояни єть однѣмъ вид-нѣйшимъ жидомъ львовокимъ. Онь прішовъ до мене, яко-до чоловіка, о котрому допускаю, що мусить знати про розні справи закулисій, и запытавъ мене въ по-вѣт-голоса, чи Поліки гада-ють зробити революцію! — Противъ кого? — Як

державъ титулъ "князь Мингрелия" и "Свѣтлый Голова" родины есть теперь кн. Николай, который родился 1846 г. и есть теперь полковникомъ и флигель-адъютантомъ царя. О его характерѣ не рассказываютъ ничего доброго. Масло то бутылка легкій, который лишь для этого зѣрка вѣхъ своихъ правъ до давнаго княжества, чтобы мѣгъ свободно и выгодно жить и тратить грѣшъ за границу. Вѣхъ сорокъ бувъ бѣлье особенностью вѣхъ даже добре въ заграничныхъ мѣсяцахъ гры въ рулету, а Гомбургъ и Парижъ памятуютъ его даже добре. Брать его есть значио новажѣйшии и статочнейшии. Кн. Николай ожененъ бувъ съ дѣлкою гр. Адлербергъ, любимица царя Александра II. и тому подобною завѣтие, что въ давнѣхъ поѣздкахъ его родины утворено майоратъ, который даетъ ему теперь можностъ тратити грѣшъ. Ось есть членъ, которому иѣчъ не обходить, лишь кобы мѣгъ выгодно жить и за грѣшъ готовъ вое зробити. Такого отже князя хоче Россія посадити на престолъ болгарскій. Розумѣйся, что такій князь бувъ бы въ Болгаріи найдогдѣбашій для Россіи. "Sonn- und Montags-Ztg" обговорюючи сю оправу каже: "Нема же Европы, коли царь съмъ предкладатъ таку карикатуру князя на канцелярию на престолъ болгарскій и коли державы хотятъ хощь на хвилю застановати надъ можливостю такого кандидата. Наколи-бѣ на престолъ болгарскому заѣйтъ князь въ якои пануючой родинѣ, то буда бы якои гарантія, что бѣ не буде беззглаждыи орудіемъ царя. Чого однакожъ можна сподѣвати по членъ, что опровергъ власніи права цареви и отстава его одугою? Чимъ-же може бѣти, яко не слѣпымъ оружиемъ въ рукахъ царя Александра III.? Посади ти одного изъ невольниковъ россійскихъ на престолъ болгарскому значило бы робити Россіи дорогу до Константинона.

Россія. До "Presse" доноситься въ Петербурга, что тамъ дня 14 с. и. отбулаась рада воenna подъ предсѣдательствомъ ген. Обручева, на которой разбирало будущу войскову организацію Болгаріи. Въ нарадѣ сѣй взяли участъ шефъ академіи ген. штаба Драгомировъ, бувши колисъ генералы въ Болгаріи кн. Кантакузенъ, Соболевъ, ген. Крапоткинъ и другиі войскови достойники. Отъ оккупации Болгаріи отступлено зевѣть, бо всѣ суть того переконанія, что въ Болгаріи пойдѣ вое плюса бажанія Россіи навѣть и безъ надавычайныхъ мѣръ. Дотеперѣшне поступованье ген. Каульбарса въ Болгаріи приняло съ величіемъ признаніемъ и поднесено, что справа болгарскаго престола порѣшито имѣєтъ черезъ именование кн. Николая Мингрельского. Поѣдѣній болгарскій министръ вѣльми кн. Кантакузенъ має буты знову именованій болгарскімъ министромъ вѣльми, а россійскіи офицери маютъ знову вернуться въ Болгаріи. Болгарскіи офицери задержать тѣ саміе позады, что и теперь, вынужниши тыхъ лишь, что були сообразно прихильніи кн. Александрови. Такожъ обговорюючи сю оправу змененія вояка болгарскаго, але не ухвалено иѣчъ рѣшучаго. Да вѣденьскій "Sonn- und Montags-Ztg." доноситься въ Одесу, что въ севастопольскомъ порту сконцентрировано вѣлько кораблѣ военны; лишь корабль "Ингуль" кружитъ межи мѣстами портовыми и доставляе флотъ военнаго матеріала. На военнѣи корабли "Ельборусъ" повѣзаа въ приказу головного коменданта чорноморской флоты коруговъ адмиральска. — Права россійска разбирае теперь вѣхъ боковъ положеніе гр. Кальновскаго, доказуе, что гр. Кальновъ иѣчъ оставилъ крокъ дальше актъ Смолька и Тисса. Гр. Кальновъ — какутъ "Новости" — есть даже отвертый, лишь Россія вѣтъ даютъ высказати отвертое свои бажанія. Можна же сумѣвати, чи Россія скоче знову ити до Берлина. Треба призвати, что положеніе гр. Кальновскаго вказуе на новый ладъ. Не знати, чи дипломатія зажадае змененія бесѣды гр. Кальновскаго, але публичне иѣчъ доказае отвѣтъ, именно ясного и фактическаго доказу, чо погрозы не отстрашуютъ. Россійскіи народъ муситъ буты готовый боронити передъ Европою свою новагу національну. Коли австрійскіи мужи стану говорить вже въ такомъ тонѣ, то въ виду австрійскихъ приготовленій до войны не позостане иѣчъ, яко мобилизациою Россіи. "Нов. Врем." называетъ положеніе гр. Кальновскаго чистою балаканиною, котора вказуе на другиі относія Австріи до Россіи а заразомъ и грозить Россіи, чо Австрія не допустятъ до оккупации, — бо Россія сама того не хоче. Такимъ зѣркомъ способомъ грата роль могучаго може лишь таѣть слабый противникъ якои Австрія. Може бути, чо Россія въ двухъ элыхъ выберетъ бѣльше. Одни славянозиль — каке згадана газета — зѣрко, чо вѣдна Россіи въ Австрію есть для Россіи дѣлица, яко ионуція Болгарія, бо хоче она таїша, то все-жъ есть популярнѣи для Славянъ, и могла бы побѣдъ справы болгарской разводиши въ другиі пытали славянскій. — Зѣрко доноситься, чо въ политицѣ россійской наступить рѣшуча зѣма.

НОВИНКИ.

Зѣ причины припадающаго въ субботу свѣта Архистратига Михаила слѣдующе число "Дѣла" выйдетъ въ второкъ другого

— Русскій театръ. Ихнѣй представлена буде по разъ первыи "Веселая война" комична опера Штрауса, въ субботу на доѣдѣ Школьной Площади "Женитьба" Гоголя. Въ недѣлю представлена буде по разъ первыи "Шляхта ходачова" комична опера Григорьевича. Таи, чоиаїи тѣаѣтъ подносятъ его высоко и мы

не сумѣваемо, чо публика наша въ подѣю заповинъ бѣткомъ салю, чтобы побачити на сценѣ нову працу нашего симпатичнаго комедиописателя.

— Выѣдѣ Товариства "Школьна Помѣдъ" мае честь запроинти Виов. Публику на представление тѣатральное, которе бѣбуде въ субботу днѧ 20 листопада въ днѣ суб. Михаила въ "Народнѣмъ Домѣ" въ Львовѣ на доѣдѣ дѣтей пообщающихъ юбъ руско народнѣ школы въ Львовѣ. Представлена буде комедія Гоголя "Женитьба". — Выѣдѣль.

— Министерство просвѣти розпорядило, чо коли хто вже другій разъ приступае до гимназіально-го испыту достѣности не може бута реprobованый въ одного предмету, а мусить повторити цѣлый испыту. О тѣмъ розпорядженю министерства повѣдомила краева Рада школьнаго вѣдѣлацкї дирекціи гимназіальнаго.

— До заснованія стипендіи им. Антонія Юзычинскаго дали инициативу священики мушинскаго дѣканата. Стипендія съ призначена для одного ученика будущаго перемышльскаго дѣвичаго военныгодаца.

— Н. И. Костомаровъ въ своїмъ завѣщанію призначивъ бувъ частину своего маѣнья на заснованіе сельско-господарской школы въ своимъ родиномъ селѣ Юрасовѣ на Українѣ. Якъ доносятъ россійскіи газеты, дотычнѣ земотва уже занялися переведеніемъ въ житѣ тои части завѣщанія славнаго историка.

— Выѣдѣ ирасѣй вносить открытии новый судъ повѣтовый въ Жабю. Пѣдоля пропозиціи кообѣскаго Выѣду повѣтового маютъ належати до сего нового судового округа три села въ округа судового кообѣскаго а 10 сель въ округа судового кутокаго. Новый себѣ округъ судовий обиати буде такамъ способомъ 15 761 душъ. Огрызъе суду повѣтового въ Жабю есть подѣлькоаждынь дежу пождане, бо може хощьмъ способомъ положити конецъ нечуванымъ наїдъжитимъ, яко дѣются въ той громадѣ.

— Именованія. Соѣтниками краевого суду именованій: секретарь рады у Львовѣ Кароль Ганник для Самбора въ суди пос. въ Жовкви Тадей Познякъ для Тернополя. Судовий альянкъ Ярославъ Стебельскї, придѣленный до найвышшаго трибуналу у Вѣдни, именованій секретаремъ рады вышшаго суду краевого у Львовѣ. — В. Ноагъ, іорничій інженеръ, перенесеній зъ Сокала до Дрогобича.

— Намѣстникъ п. Залескій повернувъ уже въ Вѣдни до Львова. Кн. Адамъ Сапѣга выѣхавъ зъ Вѣдни до Парижа.

— Въ Комарнѣ завязалась при помочи Выѣду краевого, промысловаго сполка ткачѣвъ съ неограниченю порукою. Першій Загальний Зборы членовъ сполки отбулися днѧ 7 с. и. подѣлько проводомъ нотаря п. В. Лушпинскаго и въ приоугності делегата краевого Выѣду п. Зенчака. Винислоо до 70 членовъ, котрь порѣшили мѣжъ винишими справами винислоо свою сполку до центрально-го Звязку сполоки промыслово-господарскихъ, иотнуючаго у Львовѣ. Комарно ще бѣтъ минувшаго столѣття славне было въ ткацкого промыслу; було таѣше яко триста варотатовъ, чо выробляли прегарнѣ полотна. Нынѣ конкуренція загранична, лахва и непорадиость довели промыслъ сї до велікаго подѣупадку. Ново занятое сполка має важну задачу, робудити на ново и поставить на ноги ткацкій промыслъ въ Комарнѣ.

— Выѣдѣ тов. "Академичне Братство" (передъ тѣмъ "Дружный Лахвар") у Львовѣ взымае вѣхъ своихъ довѣжниковъ, яко и вѣхъ, котрь прибрали зъ товариства книжка на власнобѣтъ або въ розпродажѣ, щобы найдальше до днѧ 15 л. грудня с. р. дозвла оплатити, взглаждно, чо-до сплаты речами порозумѣлися отъ касіеромъ товариства, бо въ противномъ случаю Выѣдѣ (пѣдоля свого рѣшения) безъусловно поступити на дорогу судову. — Огъ Выѣду тов. "Академичне Братство" у Львовѣ, ул. Скарбовска ч. 2. Е. Петрушевичъ, голова; О. Лукашевскій, касіеръ.

— На Загальномъ Зборѣ "Ббліотеки слухателівъ ветеринарі" днѧ 14 л. падомистъ с. р. уѣхавши въ складъ Выѣду: Антоній Демія Ступницкї, голова; Кароль Гроховскї, заступець головы; Володимиръ Саюз Бѣлинскї, секретарь; Володимиръ Кучинскї, ббліотекарь; Макониміланъ Папіе, скарбникъ; Дечъ, Яцковскї и Россійскї, выѣдѣлови; Галекъ, Шедловскї и Яношъ, заступники выѣдѣловъ.

— Институтови Ставропігійскому поручила краева Рада школьнаго выѣготити новый накладъ исторіи ббліотеки для народныхъ школьнаго.

— Надѣтатовихъ учителівъ постановила краева Рада школьнаго народныхъ школьнаго въ Підволочисккахъ и Могилевицъ новой.

— Послому до Сойму букоинскаго выбрала черновецка палата торговельно-промысловаго мѣстно-предсѣдателя Татицкаго.

— Стипендіями зъ фундаціи им. архін. Гизель по 100 зр. рѣчно надѣлінъ соймъ "Народнаго Дому" кандидатки учительскѣ: Констанцію Насальскую въ Переяслави и Іосифу Федакъ у Львовѣ.

— Тарифу при перевозѣ нафты земланію зъ Галичини до Угоршины значио поднесено. Въ наїдѣдокъ тоги маютъ страты продуценты, котрь вже передъ тымъ зѣбовизалась доставити нафту угорскими купціямъ.

— Панъ Т. Левицка, вдовы по священику, заложила молочарню при улицѣ Бляхарской и удорожже всякихъ поживи и здоровъ артикулы молочий.

— Огонь наївстивъ минувшаго тиждня колька разбѣль Львовѣ. Наїбльшій зъ тыхъ огњівъ выѣхъ въ ночи 13 с. и. въ касарни кіннїцъ при ул. Зборовской. Огонь занявовъ такъ нагло и скоро, чо ледво можна было выїзжати конѣ изъ стайнъ. Колька коней згорѣло въ стайнѣ, а иного порозбѣгло. Причина огња не зѣбогна.

— Нещаючий случай съ нафтою. Днѧ 10 с. и. он-

дѣла тридѣтна дитина на печи у селянина въ Хмилевѣ, повѣтѣ заїїцького, при химпѣ нафтой. Дитина схватила за липику. нафта выїла на голову и горѣла на дитинѣ; а що нѣкого для ратунки не буде, дитина такъ страшно почкала, чо до трехъ годинъ померла.

— Дрѣбій вѣсти. На днѧ 16 л. падомиста буде винчанска вѣчалья п. Василія Фальбічку урядника пра министерства отъ п. Аделея Доллереръ, въ церкви св. Варвары у Вѣдни. — У Вѣдни умеръ 15 с. и. основатель "Fremdenblatt-a" бар. Гайне. — Въ минувшомъ тиждня улахи въ Швайдарії велика сїнги. — Въ Пештѣ пригласила вже зовѣть холера. — Краковскї дамы навили складку службу Божу съ подикою заоздоровленіе дра Зыблкевицъ. — У Вѣдни отбувалась перше вѣчье австрійскихъ шевцівъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТРАТУРА.

(К.) Руско-народнѣй театръ. Зѣ причини браку женоа въ нашои часописи не могли мы скорше подати оцѣнку поспѣднѣхъ представлень на нашои сценѣ, тожъ подаемо еи теперъ за три поспѣднѣй представлень. Минувши суботы представлена на нашей сценѣ оперету "Два злодѣя". Оперета си, а радиѣ фароа може подобатись хиба "выїшшіи сферажъ" въ театрѣ, котрьмъ она скорше може припасти до смаку, тожъ и не дивница, чо галерія досѣть часто заявляла свое невдоводеніе. Цо одно ще лишь може поддергувати сюю фароа, то добра гра и спѣвъ. Одно и друге, хочь лишо дещо до желанія, вышло въ загалѣ добре. Найбѣльше держалась п. Грыневецкї и Яновичъ въ титуловыхъ роляхъ, а оттакъ ще п. Стечаньскї въ роли сторожа вазницъ и п. Плошевскї въ роли банкира. П. Людкевичъ въ роли хлоща була занадто кракливою; сїдно було нехлоничу натурою. — Въ недѣлю представлено драму дра Ом. Огноновскаго "Гальшка Острожска". Драма си була вже свого часу оцѣнена и для того зѣсту еи не будемо тутъ разбрать. Що же до самови гры, то мусимо за значити, чо она вымагає величаго студію въ стороны акторовъ, чои мы однакожъ на сценѣ не могли добачити. Одна лишь п. Баберовичевъ отграла ролю Гальшки знаменито и съ правдивымъ артизмомъ. Не злый бувъ такожъ п. Баберовичъ въ роли кн. Сангушки, только занадто значибъ бувъ въ єго грѣ раздѣль мѣжъ акторомъ а особокъ, котрь представлена. Слаба була гра п. Осиповичевъ въ роли Beata, а такожъ не конче вдоволена гра п. Стечинскаго въ роли. Острожскаго. П. Яновичъ въ роли Вышнєвскаго и п. Осиповичевъ въ роли якого-небудь князя суть просто неможливій. Мы понимаемо, чо для нашихъ артистовъ, змушенихъ пробовать своихъ силь въ всіхъ мѣждухъ мѣсяцахъ, есть чо немала задача бѣгати харacterы особъ историчнѣхъ въ всякою можливою точности, але-же годѣ зновъ до того не отрѣмѣти, бо инакше, представлѧючи на сценѣ звѣчайни особы въ костюмахъ колишнѣхъ князей и героевъ. — Минувшаго вторка зобралися на бенефисъ п. Стефурака досѣть члены публики, а треба и то признати, чо сїмъ разомъ буде специално рускимъ публикамъ далеко больше, яко въ пошерднѣхъ представлень. Може сї добрый знакъ; може рука публики буде отвѣдывать нашу сцену члененѣи, яко доси. На жаль, театръ нашъ свѣтнѣй до суетки п. Стечаньскї, че-же теперъ настане зѣмна! Представлѧючи "Ревизора зъ Петербурга". Комедія заменити, лишь треба еи добре отограти, треба добре выучити ролю, а того мы не бачили. Де-котрь акторы помагали собѣ власнѣи концептамъ. Добре державася що до самови гры п. Баберовичъ въ роли резизора, хочь не понявъ еи въ сценѣ, де бере грѣ отъ представлѣнївъ мѣста; отъ бѣти стъ тымъ дѣломъ не познакомленъ такъ, щобы все ровнодушно принимавъ, сї-же для него новина. Такожъ добре отдавъ ролю городничаго п. Гриневецкї, хочь рука его були трохи не природнѣ, не отвѣдываючи станови городничаго. Гра п. Осиповичевъ була слаба, а п. Гриневецкаго неѣтпвѣдна. Бобчинскї и Добчинскї трохи пересаджували. П. Стефуракъ граѣ, яко завѣгды, добре.

— "Господаря и Промышленника" ч. 3 мѣстать: Яко представлѧючи чиола наше гошодарске положеніе. — Ёще о вартости костюмъ муки. — Садъ. — Пшеница и жито "Габриль". — Смертельность молодыхъ телягъ. — О зимованію чолъ. — Вѣста гошодарскї, торговельна и промышлови. — Пыгана и отвѣдѣда. — Вильсонаи листы заставни. — Цены у Вѣдни. — Куръ зобожа.

Переписка Редакціи и Администраціи.

I. и С. КЕССЛЕРЪ
въ Бернъ
(Морава)
улиця Фердинанда ч. 22

посылае за посыплютою: *)

10	метр. черного ткани, подвойно широкого зр.	4 —
10	кашмар у всхъ барахъ подв. шир.	4 —
10	драйтрапъ, таекъ	2 80
10	калиукъ, пайновый възорецъ	3 —
10	бархантъ, пайкрасий възорецъ	3 60
10	матерія на шафроки въ кратки	2 50
3/4	матерія на зин. одѣжь мужеску, модный	3 75
3/4	матерія на плащъ бѣль дошу	5 —
1	останокъ 10—12 м. диванъ на поясъ	3 50
1	заслона съ джуты турец. взбръ комплѣтный	2 30
1	гарнит. джутов., 1 обрусь и 2 одѣзда	3 50
1	гарнит. риссов., 1 и 2 "	4 50
1	стебноване одѣжо до спана, таекъ	3 —
1	простирало 2 м. довгое	1 50
1	сѣнникъ 2 м. довгий	— 90
3	обрусы, линяній, бѣлы, червоній, жовтій 10/4	2 —
6	серветъ линянныхъ 4/4	1 20
6	ручниковъ линянныхъ 1а зр. 1·80 Па	1 20
1	штука полотна довгого (28 вѣд. локт.)	4 20
1	шифону 30 вѣд. локтъ	5 50
1	веби кингъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Піа	5 80
1	канатасу 30 вѣд. локтъ	5 20
1	градю дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7·50 — Піа	5 50
1	оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.)	4 50
1	моравскій бархантъ синій бруни. зр. 5 черв.	6 —
	бруни. зр. 5 бѣлы	2 50
3	дамскій сорочки зъ шифону богато вышивани	3 25
6	дамскихъ сорочекъ зъ бавови. полот. съ зубцами	1 80
3	ночній корсеты богато украш. 1а зр. 4 — Піа	3 —
3	сподницѣ фільц. богато обшивани, червоній	1 60
	синій, дранъ	1 50
6	запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	2 —
6	зимов. панчохъ, чиненыхъ, всяко барви	1 50
1	дамскій жакетъ зъ вовни овечои въ всхъ	1 50
	барахъ модный	1 50
1	сподница чипена всякои барви съ бордюрами	1 50
1	клятавска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1·80 — Піа	1 20
6	ковиѣркъ стоячихъ и выкладанныхъ зр. 1	1 —
3	оксфор. сорочки для роботниковъ 1а зр. 2 — Піа	1 40
3	пары калесондовъ бархантовыхъ або Кровазе	1 80
1	1а зр. 2·50 — Піа	1 10
6	зимовыхъ скорпиковъ рознобарвныхъ	4 50
1	англійск. пледъ до подорожи 3·5 м. довг.	3 —
	1·6 м. шир.	3 50
3	модный краватки атласовій широкій вузкій	1 50

Цѣнники и взбръ даромъ и франко.
Недогодне пріимається назадъ зовсімъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядниковъ и другихъ вѣродостойныхъ особъ на выраже жаданье и безъ посыплюти.

1730 13—20

Ученикъ

VII классы гимназіальныи шукає
депїція на сель до учениковъ нормальнихъ класовъ або гимназіальнихъ пізняхъ.

Вѣдомостъ підъ адресою: А. A. postea restante Перемышль.

Хто боится паралижу

або вже бувъ икимъ разъ поражений, або страдає на конгестії, за-
воротъ, отомленіе, безсоність, вагл. на хоробливій станъ нервовъ,
най себѣ спровадить брошуру "Ueber Schlagflus-Vorbeugung und Heilung",
въ видѣ автора, бувшого баталіонового лѣкаря въ країнѣ оборо-
рої, Кон. Weimarsch-a въ Vilashofen, Баварія, бесплатно и франко.
1548 24—25

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Пере-
мышили, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи
поручас до высылки зъ своихъ богато и въ до-
брый товаръ заоомотреныхъ складовъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр
за литру; такъ же дешевше по 70, 60 и 50 кр. барылка
зачисляется 50 кр.). Въ фляшкахъ бѣль 50 кр. почавши за
фляжку и выше.

Мѣдь пітній славно вѣтного выбробу, фляшка
по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 2-кіловыхъ франко по 6·70, 7·60, 8·50, 9·20, 9·80
и 10·40 зр.

Чай правдивый караванний въ оригиналныхъ
пакетахъ „Народной Торговля“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышеної цѣни.

Чай-высвѣтки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Тягненье въже слѣдуючого Мѣсяця

Kincsem 1 зр. 11 льосовъ лишь 10 зр.

Головна выгана готовкою

1776 8—0

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отт. 20% || 4788 выгрынъхъ грошми.

Кінесем-Льосы можна набувати черезъ
Бюро льотерійне угорского Іоскью-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зелѣніца державныхъ.

Выпись зъ розкладу їзды,
важний бѣль 1 жовтня 1866.

Приездъ до Львова:

0 2 год. 25 мин. въ ночи мѣшъ по-
їздъ зъ: Хирова, Стрѣля, Стани-
славова.

0 8 год. 12 мин. рано особъ поїздъ
зъ: Хирова, Стрѣля.

0 4 год. 15 мин. по полудни особъ.
поїздъ зъ: Хирова, Стрѣля, Стани-
славова.

Вїтъзъ зъ Львова:

0 11 год. 22 мин. передъ полуод-
но. поїздъ до: Хирова,
Стрѣля, Станиславова

0 7 год. 10 мин. вечеромъ поїздъ
особъ до: Хирова, Стрѣля.

0 11 год. 40 мин. въ ночи мѣшъ
поїздъ до: Хирова, Стрѣля, Стани-
славова.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. упраз. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

купуе и продава

всѣ ефекты и монеты
подъ найприступнѣшими условіями.

5% Листы Гипотечніи
5% Листы Гип. преміовани,

котрій після закона зъ днія 2 Липня 1868 (Днів. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвишої постановы зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до ум'ягчування капиталовъ фон-
довыхъ, пупиларныхъ, казей супружескихъ війсковихъ,
на казею и вадія

можна въ съй Kontorъ получити.
(до вилосованія съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинції виконуются безъ
проволоки по курсѣ днівномъ, не числячи нѣякої провізії.

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЪ

у Львовѣ, улица Галицка, ч. 16

МАГАЗИНЪ
товарівъ подиныхъ мужескихъ.

Сорочки мужескій бѣлы ширин-
гови „Оксфордъ“, сорочки ічай, ковирики, маншеты, калесони, хустки до носа, шкарптики, хустки шовкові на шию и до носа. Цилин-
дри складовъ.

Краватки и шалики, спінки до краватокъ, рукавички, шлеїки, синики, пальці, пултареси, коробки на тютюнъ, паперцѣ цигаретові и т. д.

Пледи, шапки, вилтипі (пак-
толфі), парасолї, плащъ гумові, перфуми, мыла, гребені, щотки, зоркіці, въ загаль всій приборы тоалетовъ, правдива колонка вода, торбы, картуші, плони на патрони, камаші и т. д., приборы ложецкі и т. д.

Великий выборъ курфурстъ и торбъ
до подорожи, якъ такожъ великий
артикули до дороги.

Ласкавий замовленіи замвѣсії залагоджуємо віторотною
поштою, не числячи опакованія!

Майже 100-лѣтнє истинованіе той фирмъ служить
найлѣпшою порукою.

СКЛАДЪ
и роботія тов. рукавичничихъ.

Рукавички глиссовай, зъ сор-
ви, зъ оловня, дунійский, виткові, скуніки, пальці, шлеїки, підвязки, подушки сафілові, зам-
шові, гутaperчеві.

Картами, сподії и простирала
зъ олією, панчохи блакитні на
жилы корчеві, бандажі на киї, фач фільцові, опаки на живо-
ти и т. д. бандажі.

Приборы до фогтунику, торбы ло-
вичній, подорожній и шкільній, пасо-
ки, реміній, камаші и шильни
шкіряній, шапки до подорожи и ріані, торбники грудний на гро-
ші и т. д.

Праймася подушки гафтованій,
шлеїки, потягачѣ до дзвінківъ,
шапки ріані, торбы и т. д. до о-
правы, и въ загаль всії роботы,
входачі въ кругъ рукавичництва,
якъ такожъ рукавички до праня.

Праймася подушки гафтованій,
шлеїки, потягачѣ до дзвінківъ,
шапки ріані, торбы и т. д. до о-
правы, и въ загаль всії роботы,
входачі въ кругъ рукавичництва,
якъ такожъ рукавички до праня.

1648 26—0

1.62 8—10

Нема нѣчого лѣпшого!

Сокъ зъ бабки вузкомистной и бонбони
диплом антикарѣ и хемика К. Струбенса робітній ліць підѣ-
лівкою зъ звѣстнію методу суть відлінінія и дѣйство індіївськіхъ
львівъ ізъ кашель, хрину, запаленіе гортьюкъ и легкіхъ, за-
пірь бронхіальній, астма, малярію, бѣдаку, запоръ и
дѣланіе особливо на скрізівъ и ожилісніе крові, корівъ и
цѣлого тѣла.

Тысячі людей завдичують своє життя и здоров'я
сумію недостижному природному лѣку, котрый перевиша-
єть все по першому ужитку чудесно оживляючій вільму на
руди и легкі Цінъ:

1 велика фляшка соку зъ бабки
1 мала
1 велика коробка бабковыхъ бонбонівъ
1 пакетъ зъ 10 картопами

Посылається на всі стороны Австро-Угорщини підъ з-
рою посыплютою або за готовку черезъ:

Spitzwegerich-Fabriks-Niederlage

Ant. Gans, Wien, III. Kolonitzgasse 8/1.

Панівъ антикарѣ и купцівъ коріннихъ и ділкетов-
ихъ якъ такожъ пукорниківъ,